

UTDRAG AV STATSMINISTER ODVAR NORDLIS FOREDRAG
I NORD-ODAL 15. AUGUST 1977

Arbeiderpartiets politikk for å bygge ut distriktene har preget utvikling, planer og retningslinjer for jordbruk, skogbruk og fiskerier.

Etter at det nye inntektsmålet for jordbruket ble fastlagt i 1975, økte jordbrukernes inntekter pr. årsverk med 35 % i 1976 og ca. 25 % i 1977.

I tillegg til det nye inntektsmålet i jordbruks- politikken la Regjeringen i fjor fram et opplegg for en ny jord- og skogbrukspolitikk.

Hovedpunktene i denne planen er

- å sikre matforsyningen
- å sikre råstofftilgangen til skogindustriene
- å stabilisere bosettingen i bygdene
- å sikre en effektiv og forsvarslig ressurs- utnyttning
- å gi yrkesutøverne i jord- og skogbruk trygge økonomiske og sosiale kår.

For å nå disse målene tas det sikte på å øke jordbruksarealet fra rundt 9 til 10 millioner dekar.

Om lag 3/4 av produksjonsveksten er ventet å skje i næringsssvake distrikter. Regjeringen arbeider bevisst for å påvirke inntektsfordelingen innen jordbruket. Det er ikke blant de større brukere vi har noe uløst jamstillingsproblem. Behovet for økte inntekter finner vi hos de mindre brukere, og i de næringsssvake distriktene.

Skogbruket vil fortsatt være en viktig næring i mange bygder. Blant tiltakene for å sikre bedre og mer stabile inntekter er det nødvendig å øke avvirkningen. Det tas sikte på å øke fra 8 - 9 mill. kbm. til 10 - 11 mill. kbm. i 1990. Dette vil også være god ressurspolitikk. For å få til dette, er det bl.a. opprettet en støtteordning for drift i vanskelig terreng. Det vil også bli satt i verk bedre finansieringsordninger for skogsveger og andre nødvendige investeringer.

For å øke avvirkingen i distriktene er det innført en transportstøtteordning for Vestlandet, Nord-Norge og i næringsssvake distrikter på Østlandet, Sørlandet og Trøndelag.

Regjeringen vil i den nye langtidsplanen for fiskeriene legge grunnlaget for en stabil sysselsetting og gode inntekter i fiskeriene og fiskeindustrien. Virksomheten i næringen må først og fremst tilpasses de begrensede ressursene i havet, og de internasjonale reguleringer. Det tas sikte på en bedre utnytting av de verdifulle næringsemner som fisk inneholder.

I tillegg har statlige hjørnesteinsbedrifter, og grunnlagsinvesteringer i utdanning, kraft, samferdsel og andre formål gitt distriktene en støtte og oppmuntring til den brede utvikling som har vært gjennomført.

Den nye etableringsloven vil bli et viktig tiltak til å forsterke denne tendensen.

Distriktenes utbyggingsfond har vært det viktigste enkelte instrument i distriktsutbyggingens tjeneste.

Bare i fjor ga Distriktenes utbyggingsfond tilsagn om 1200 lån til et beløp på vel 500 mill. kroner, og over 300 garantier på i alt 140 mill. kroner. Dette er reelt sett 40 - 50 % mer enn i 1970.

Hvis vi betrakter virksomheten i hele fondets levetid fra 1961 fram til i dag, finner vi en sum for lån, tilskott og garantier på mellom 6 og 7 milliarder kroner.

Denne virksomheten har betydd en storstilt kanalisering av kapital fra sentrale landsdeler til distriktene. For å illustrere dette med et enkelt tall, kan jeg nevne at Nord-Norge med 12 % av folketallet har mottatt 33 % av fondsmidlene.